

Goedheid maakt beminnelijk. (H. Bern.)

BID VOOR DE ZIEL

van Mijnheer

Theodorus VANDEURSEN

echtgenoot van

Mevrouw Martha SAMPERMANS

ERE-POSTONTVANGER

LID COMMISSIE OPENBARE ONDERSTAND
TE RONSE

geboren te Stokkem (Limburg) de 18 september 1895
en plotseling overleden te Ronse, de 29 september
1962, voorzien der laatste H.H. Sacramenten.

Mijn vadertje, hij was rechtvaardigheid.
Hij had de zware last op zich geladen,
een eerlijk man te zijn
in woord en daad.

Dat is het schone, dwaze kwaad
waar, na ons Here Jezus Kristus,
de sterkste man aan ondergaat.

(Marnix Gijsen)

Ja dat was het leven van de zo betreunde overledene: eerlijk tegenover God, zijn beminde echtgenote, zijn kinderen: de trots van zijn leven, zijn oversten en personeel van de post, zijn vrienden en medemens, vooral de armen. Vader was steeds ernstig maar toch blijmoedig, dienstvaardig, nederig, zichzelf vergetend en godsdienstig, altijd bedacht op de eeuwige waarheden van ons heilig geloof, en daarbij zo goed.

Vader, geen woord hebt ge nog aan moeder of aan uw kinderen kunnen zeggen. Maar we danken O. L. Heer ons zo een vader gegeven te hebben. Uw voorbeeld zal ons steeds bijblijven en een steun en sterkte zijn in ons leven. Wij weten dat de goede God ons de nodige genade zal geven om die zo zware beproeving kristelijk te dragen. Wij bidden samen voor elkaar en blijven zo verenigd in God.

Zoet Hart van Maria, wees mijn heil!

messiaan, ronse

Ne vous fatiguez jamais à faire le bien. (St. Paul)

PRIEZ POUR LE REPOS DE L'AME

de Monsieur

Théodore VANDEURSEN

époux de

Dame Marthe SAMPERMANS

PERCEPTEUR DES POSTES HONORAIRE

MEMBRE DE LA COMMISSION
D'ASSISTANCE PUBLIQUE DE RENAIX

né à Stokkem, (Limbourg) le 18 septembre 1895 et
décédé inopinément à Renaix, le 29 septembre 1962,
muni des derniers Sacraments.

Arrivé au sommet du bonheur ici sur terre, papa a quitté brusquement cette vie, pour aller rejoindre son Dieu qu'il a servi si fidèlement.

Le cher défunt était une de ces personnes qu'on rencontre trop peu: comprenant sa mission, il avait fondé un foyer chrétien heureux et si uni. Sa droiture à toute épreuve, sa fermeté jointe à une grande bonté, son souci constant d'aider son prochain jusqu'à l'oubli de soi-même, ses conseils toujours si pleins de bon sens, lui avaient valu l'estime et le respect de ses chefs, de son personnel, de tous ceux qui l'ont connu; oui, il suffisait de le connaître pour l'estimer et l'aimer.

Seigneur, malgré notre profonde douleur, nous vous remercions de nous avoir donné un tel époux et père.

Papa, votre vie chrétienne si sincère, vos conseils et vos exemples resteront pour nous un guide certain durant toute notre vie. Nous savons que vous continuerez à nous voir, à nous aimer, à être touché de nos besoins. Par le souvenir et la prière, nous restons toujours unis dans le Christ.

Doux Cœur de Marie, soyez mon salut.